Sorry, Baby (2025)

Regie: Eva Victor | 103 minuten | drama | Acteurs: Eva Victor, Naomi Ackie, Louis Cancelmi, Kelly McCormack, Lucas Hedges, John Carroll Lynch, Hettienne Park, E.R. Fightmaster, Cody Reiss, Jordan Mendoza, Anabel Graetz, Jonny Myles, Danny Diaz, Marc Carver, Liz Bishop, Natalie Rotter-Laitman, Francesca D'Uva, Alison Wachtler

Jaren na haar promoveren woont Agnes (Eva Victor) nog altijd in hetzelfde huis, verstopt in de natuur, afgezonderd en vertrouwd. Hier houdt zij zich bezig met haar kat Olga, haar baan als professor, en wat er met haar is gebeurd toen haar leven enkele jaren geleden tot stilstand leek te komen. Op een reünie met haar oud-klasgenoten lijkt iedereen verder te zijn gegaan, terwijl Agnes maar niet uit haar verleden lijkt te kunnen ontsnappen. 'Sorry, Baby' vertelt over hoe het leven wel en niet verder gaat nadat dit op zijn kop is gezet, met alle gevolgen van dien.

Eva Victor presenteert met 'Sorry, Baby' een ijzersterk regiedebuut, dat indrukwekkend is in de breedste zin van het woord. Ondanks dat de film niet wars is van grafische scènes weet Victor goed af te wisselen tussen wat wel en wat niet te laten zien, waarbij zelfs de

lengte van de shots soms een boodschap communiceert. Andere beelden zijn echter op zichzelf zo mooi dat ze simpelweg een langere tijd op het doek verdienen in te nemen, zonder dat dit inhoudelijk iets hoeft te vertellen. Bovendien zijn de kleuren prachtig gebalanceerd in een donkere en herfstige gloed, wat perfect aansluit op het zware thema van de film met de warme ondertonen van de vriendschap tussen Agnes en haar oud-huisgenoot Lydie (Naomi Ackie). Deze sfeer wordt versterkt door de soundtrack, die onder andere bestaat uit rustige maar meeslepende pianomuziek.

Het script bewandelt een hele dunne lijn tussen een begrijpelijke en comfortabele luchtigheid en een excessief komische dialoog die de lading van het onderwerp net lijkt te ontwijken. Victor weet de controle echter volledig te behouden, en creëert zo een vlijmscherpe afbeelding van de vermijdende verwerkingsstrategie van Agnes, waarin zij en haar beste vriendin Lydie humor gebruiken om samen de zwaarte te verlichten. Dit is tevens een van de sterkste punten van ‘Sorry, Baby’: de ontroerende warmte en volledige onvoorwaardelijkheid van hun vriendschap, die op overtuigende wijze wordt afgebeeld door zowel het script als het acteerwerk. Met name Victor weet haar eigen personage enorm sterk neer te zetten, met een indrukwekkende ongemakkelijkheid die duidelijk niet het resultaat is van slecht acteerwerk, maar echt bij haar personage past. De chemie tussen Victor en Ackie voelt bovendien natuurlijk, waardoor hun relatie nog realistischer en puurder overkomt.

Alle onderdelen van ‘Sorry, Baby’ sluiten perfect op elkaar aan, wat het een enorm sterk geheel maakt: de herfstige kleuren en zachte pianomuziek zorgen voor een volledige immersie in de zware thema’s die spelen in Agnes haar hoofd, die verlicht worden door de overtuigende warmte van haar vriendschap met Lydie. ‘Sorry, Baby’ is het directe bewijs van het enorme talent dat zich in Eva Victor huist, en vormt een ongelofelijk indrukwekkend regiedebuut: dit maakt Victor zeker iemand om in de gaten te houden.

Sara Goosensen